

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Vasile Cebanu împotriva lui Valeriu Timofti și Ecaterina Timofti

(apărarea drepturilor de proprietate)

cererea reconvențională

Valeriu Timofti împotriva lui Vasile Cebanu

(anularea actului de constatare)

împotriva deciziei din 5 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

Dosarul nr: 2ra-327/24

Nr. PIGD 2-17095119-01-2ra-14032024

Recurs vădit neîntemeiat, conform art. 433 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, simplul dezacord al recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare.

Judecătoria Hîncești, sediul Central – jud. L. Roic-Botezatu
Curtea de Apel Chișinău - jud. A. Pahopol, R. Pulbere, A. Malii

29 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Vasile Cebanu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 13 martie 2017, Vasile Cebanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeriu Timofti și Ecaterina Timofti privind apărarea drepturilor de proprietate.

2. În susținerea acțiunii, reclamantul a invocat că, potrivit actului de constatare pe teren din 17 noiembrie 2016, pârâțul Valeriu Timofti ar fi modificat samavolnic hotarul dintre terenurile vecine, ceea ce ar fi determinat reducerea suprafeței terenului său de la 0,1323 ha la 0,1263 ha, inclusiv abateri constatate pe segmentele 1–2 și 3–6. Reclamantul a susținut că a adresat pârâților o cerere prealabilă și, în temeiul art. 377 Cod civil, a solicitat obligarea acestora la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate, prin retragerea gardului amplasat peste hotar și reinstalarea acestuia conform documentației cadastrale.

3. Totodată, reclamantul a invocat edificarea de către pârâți a unei construcții auxiliare în proximitatea hotarului fără autorizație și cu încălcarea normelor tehnice, solicitând demolarea acesteia. Prin cererea concretizată, acesta a cerut retragerea gardului pe segmentele 14–18 și 18–19 conform raportului de expertiză judiciară nr. 116 din 7 iunie 2019, demolarea construcției și încasarea cheltuielilor de judecată.

4. În cadrul examinării cauzei, pârâțul Valeriu Timofti, prin reprezentant, a formulat cerere reconvențională, solicitând declararea nulității actului de constatare din 17 noiembrie 2016 și recuperarea cheltuielilor de judecată, invocând lipsa coordonării actului cu proprietarii terenurilor adiacente și depășirea atribuțiilor de către inginerul cadastral. Acesta a susținut că gardul vizat este unul flexibil, iar concluziile privind modificarea samavolnică sunt neîntemeiate, apreciind acțiunea principală ca fiind nefondată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin [hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 2 martie 2023](#), a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Vasile Cebanu.

6. Timofti Valeriu și Timofti Ecaterina au fost obligați să înlăture obstacolele în folosirea terenului cu nr. cadastral xxxx, să demonteze și să reinstaleze, pe cont propriu, gardul amplasat peste hotar pe segmentele 14–18 și 18–19 conform raportului de expertiză judiciară nr. 116 din 7 iunie 2019, precum și să demoleze construcția auxiliară amplasată pe terenul lor.

7. S-a dispus încasarea în mod solidar de la Valeriu Timofti și Ecaterina Timofti, în beneficiul lui Vasile Cebanu, a cheltuielilor de judecată constând în taxă de stat în mărime de 150 lei, cheltuieli de corespondență în mărime de 25,50 lei, cheltuieli pentru lucrări cadastrale în mărime de 1500 lei, cheltuieli pentru efectuarea expertizei în mărime de 9805 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5000 lei.

8. Acțiunea reconvențională înaintată de Valeriu Timofti a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 29 martie 2023, Valeriu Timofti, reprezentat de avocatul Roman Stici, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 2 martie 2023, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea înaintată de Vasile Cebanu și admisă acțiunea reconvențională.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin [decizia Curții de Apel Chișinău din 5 decembrie 2023](#), a fost admis apelul declarat de avocatul Roman Stici în interesele lui Valeriu Timofti. A fost casată hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 2 martie 2023, pronunțată în cauza civilă privind înlăturarea obstacolelor, retragerea gardului, demolarea construcției și încasarea cheltuielilor de judecată, precum și asupra acțiunii reconvenționale privind declararea nulității actului de constatare și recuperarea cheltuielilor de judecată.

11. S-a adoptat o nouă hotărâre, prin care a respins integral cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Cebanu împotriva lui Valeriu Timofti și Ecaterina Timofti, precum și acțiunea reconvențională formulată de Valeriu Timofti împotriva lui Vasile Cebanu.

12. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că excepția tardivității invocată de apelantul Timofti Valeriu era neîntemeiată, întrucât pretențiile reclamantului vizau înlăturarea piedicilor în exercitarea dreptului de proprietate (acțiune negatorie), acțiune imprescriptibilă. Prin urmare, termenul de prescripție nu era aplicabil raporturilor juridice deduse judecății, iar susținerile apelantului întemeiate pe art. 267 alin. (1) Cod civil au fost respinse.

13. În continuare, instanța de apel a subliniat că dreptul de vecinătate reprezintă o limitare legală a dreptului de proprietate, aplicabilă atunci când influențele provenite de pe terenul vecin afectează inadmisibil utilizarea terenului. În acest context, instanța a reținut că, la aplicarea art. 376 Cod civil, reclamantul trebuia să dovedească atât calitatea sa de proprietar, cât și existența unor acțiuni ale pârâtului care împiedicau folosința și dispoziția bunului, precum și caracterul ilegal al acestor acțiuni. Totodată, în baza art. 379 Cod civil, demolarea ori interzicerea exploatării unor construcții putea fi cerută doar dacă atingerea inadmisibilă era evidentă, iar conform art. 390 alin. (1) Cod civil, vecinul era ținut să tolereze depășirea hotarului în cazul în care constructorului nu i se putea imputa premeditarea sau culpa gravă și vecinul nu a obiectat până sau imediat după depășirea limitei.

14. Raportând aceste reguli la sarcina probei și aprecierea probelor (art. 118, 119, 122 și 130 CPC), instanța de apel a conchis că pretențiile reclamantului privind retragerea/reinstalarea gardului și demolarea magaziei nu au fost probate în mod pertinent și admisibil. Reclamantul nu a demonstrat în ce mod concret gardul și construcția ar fi afectat inadmisibil folosința terenului său și nici că ar fi existat o atingere evidentă care să justifice măsurile solicitate. De asemenea, instanța a reținut că pretinsa neautorizare a construcției nu a fost stabilită de organul competent, iar concluziile expertizei privind amplasarea magaziei la hotar nu confirmau că anume pârâtii au edificat construcția și au instalat gardul litigios.

15. Totodată, instanța de apel a reținut că gardul și magazia existau cu mult înainte de dobândirea dreptului de proprietate de către reclamant, acesta cunoscând situația de fapt și tolerând-o o perioadă îndelungată, aspect confirmat inclusiv prin raportul de expertiză judiciară nr. 1729–1733 din 7 septembrie 2022 (gardul: 1970–1980; magazia: 1990–2000). În aceste circumstanțe, instanța de apel a apreciat că prima instanță a aplicat eronat normele de drept material, ignorând incidența art. 390 alin. (1) Cod civil, iar cerința de demolare a gardului și a construcției accesorii vechi de peste două decenii a fost considerată excesivă și disproporționată în raport cu obligația de respect reciproc derivată din regimul raporturilor de vecinătate.

16. În ceea ce privește acțiunea reconvențională, instanța de apel a reținut că actul de constatare pe teren din 17 noiembrie 2016, întocmit de o entitate comercială la solicitarea reclamantului și depus ca mijloc de probă, nu a constituit un act juridic civil în sensul art. 195 Cod civil, nefiind o manifestare de voință destinată să nască, să modifice sau să stingă drepturi și obligații civile. Prin urmare, nu au fost identificate temeieri legale pentru anularea acestuia, acțiunea reconvențională fiind respinsă ca lipsită de suport juridic.

17. Cu privire la cheltuielile de judecată, în raport cu soluția de respingere a ambelor acțiuni, instanța de apel a reținut că acestea au rămas în sarcina fiecărei părți.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. La 14 martie 2024, Vasile Cebanu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 5 decembrie 2023, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 2 martie 2023.

19. În motivare, recurentul a invocat temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, contrar jurisprudenței Curții Supreme de Justiție privind protecția dreptului de proprietate și raporturile de vecinătate, și a adoptat o soluție arbitrară prin aprecierea nerezonabilă a probelor. Acesta a susținut că nu au fost examinate corespunzător actul de constatare din 17 noiembrie 2016 și raportul de expertiză judiciară nr. 116 din 7 iunie 2019, care ar demonstra încălcarea hotărârii, precum și că aplicarea art. 390 Cod civil a fost eronată, gardul litigios neavând natura juridică a unei construcții.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

20. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

21. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

22. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre”.

23. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

24. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat în ședință publică la 5 decembrie 2023, iar copia integrală a deciziei motivate a fost expediată participanților la proces la 27 februarie 2024 (f.d. 250). Prin urmare, recursul declarat de Vasile Cebanu, la 14 martie 2024, se consideră depus în termen (a se vedea pct. 21).

26. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel exclusiv prin prisma temeiurilor de recurs prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

27. Potrivit practicii judiciare constante, recursul trebuie să conțină o argumentare juridică clară și pertinentă, din care să rezulte existența unor erori de drept material sau a unor vicii procedurale esențiale. Recursul nu constituie o cale de rejudecare a fondului cauzei, ci are ca obiect exclusiv controlul de legalitate al deciziei instanței de apel. Simplele nemulțumiri față de soluția pronunțată, neînsoțite de critici juridice concrete, nu întrunesc condițiile de admisibilitate.

28. Analizând motivele invocate în recursul declarat de Vasile Cebanu, Completul de judecată constată că acestea nu se circumscriu cerințelor art. 432 din Codul de procedură civilă, fiind orientate, în esență, spre reiterarea susținerilor privind pretinsa încălcare a hotarului, natura juridică a gardului și valoarea probantă a actului de constatare și a expertizelor, precum și spre contestarea soluției instanței de apel prin prisma propriei aprecieri asupra circumstanțelor cauzei.

29. Susținerile recurentului referitoare la interpretarea eronată a normelor de drept material și aprecierea nerezonabilă a probelor nu sunt însoțite de argumente juridice concrete apte să evedențieze existența unor erori de aplicare a legii, iar instanța de apel a examinat aceste aspecte și a motivat concluzia privind inexistența unei ingerințe inadmisibile asupra dreptului de proprietate, în baza evaluării ansamblului probator și a circumstanțelor stabilite în cauză.

30. Contrar celor afirmate de recurent, instanța de apel a analizat pretențiile prin prisma normelor privind raporturile de vecinătate și protecția dreptului de

proprietate, reținând în mod întemeiat lipsa probelor concludente privind caracterul ilegal al pretensei încălcări, vechimea construcțiilor și tolerarea situației de fapt, precum și incidența dispozițiilor art. 390 Cod civil în circumstanțele speței.

31. Completul de judecată constată că recurentul nu indică norme concrete de drept material a căror aplicare ar fi fost denaturată și nici nu demonstrează existența unor încălcări procedurale susceptibile să atragă incidența motivelor de casare prevăzute de art. 432 Cod de procedură civilă, argumentele invocate nefiind apte să evidențieze nelegalitatea deciziei instanței de apel.

32. De asemenea, criticile referitoare la aprecierea probelor, inclusiv a actului de constatare și a raportului de expertiză, vizează aspecte ce țin de stabilirea situației de fapt și de evaluarea probatoriului, chestiuni aflate în competența instanței de apel și care nu pot fi cenzurate în recurs în lipsa demonstrării unor erori de drept.

33. Completul reține că motivele invocate în recurs nu relevă încălcări de drept material sau procedural în sensul art. 432 Cod de procedură civilă, ci exprimă dezacordul recurentului față de soluția adoptată și tind la o reexaminare a fondului cauzei, inadmisibilă în procedura de recurs.

34. În aceste circumstanțe, Completul de judecată constată că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și se respinge ca fiind vădit neîntemeiat.

35. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Vasile Cebanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat